

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Fra Danske Privatbaners Fællesrepræsentation har man modtaget Andragende om, at der maa blive ydet Statsstøtte til Gennemførelse af en paakrævet Modernisering af Privatbanernes Anlæg og Materiel. I den Tid, der er gaaet, siden der paa Grundlag af Lov Nr. 53 af 14. Marts 1931 blev gennemført en vis Modernisering af Privatbanerne, har der navnlig paa Grund af de forcerede Krigstidstransporter været slidt meget haardt paa disse Baner, saaledes at det, hvis de fortsat skal kunne løse deres samfundsmæssige Opgaver, vil være nødvendigt at foretage en omfattende Fornyelse og Forbedring af Anlæg og Materiel. Dette vil være nødvendigt, ikke blot for at Transportopgaverne kan løses tilfredsstillende i teknisk og trafikalt Henseende, men ogsaa for at give Banerne en saadan Stilling i Konkurrencen med andre Trafikmidler, at de faar en rimelig Mulighed for at gennemføre deres Drift paa økonomisk Basis. I sidstnævnte Henseende maa det vel erkendes, at en Modernisering af Materiellet alene ikke vil være tilstrækkelig til at sikre Banernes Muligheder for paa lige Fod at konkurrere, hvis der ikke tilvejebringes tidsvarende Lovbestemmelser, der regulerer navnlig Vejtrafikken, men en saadan Lovgivning er under Forberedelse, og Gennemførelsen nu af passende Moderniseringsforanstaltninger i Forbindelse med den i 1942 paabegyndte og senere fortsatte Lovgivning om Dækning af Privatbanernes Underskud, skulde sammen med en eventuel senere Ændring i Lovgivningen om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer gøre det muligt for Privatbanerne at hævde den Stilling i det samlede Trafiksystem, som bør tilkomme dem.

Det af Fællesrepræsentationen fremsendte Moderniseringsforslag er udarbejdet af et af Privatbanefolk bestaaende sagkyndigt Udvalg, der kritisk har gennemgaaet de Ønsker, der er fremsat af de enkelte Baner, og som vilde medføre en samlet Udgift paa ca. 65 Mill. Kr., beregnet efter Prisniveauet i 1943. Fællesrepræsentationen har imidlertid ment, at der paa forskellige Punkter maatte kunne ses bort fra visse af Banerne ønskede Anskaffelser og anslaar Udgifterne til de efter Fællesrepræsentationens Mening paakrævede Foranstaltninger til ca. 53 Mill. Kr., ligeledes beregnet efter Prisniveauet i 1943.

Efter at Fællesrepræsentationens Forslag har været gennemgaaet af Ministeriet og Tilsynet med Privatbanerne, har det nu vist sig, at Udgifterne til de paakrævede Foranstaltningers Gennemførelse yderligere vil kunne reduceres, væsentligst fordi Anskaffelsen af Skinnebuser, af hvilke der til Privatbanerne er bestilt et betydeligt Antal siden Fællesrepræsentationens Forslags Udarbejdelse, i nogen Grad vil kunne overflødiggøre Anskaffelsen af de dyrere Diesellokomotiver og Dieselmotorvogne. Resultatet af denne Gennemgang er herefter blevet, at Udgifterne ved den Modernisering, der bør komme i Betragtning, med 1943-Prisniveauet kan anslaaes til ca. 41 Mill. Kr. og med det nuværende Prisniveau, der maa skønnes gennemsnitligt at ligge ca. 20 % højere end 1943-Prisniveauet, til ca. 50 Mill. Kr.

Om de enkelte Foranstaltninger, der herefter er forudsat bragt til Udførelse, bemærkes, at der for Trækkraftens Vedkommende navnlig tilsigtes Udskiftning af Damplokomotiver med Motortrækkraft, hvorved det foruden de driftsmæssige Besparelser, som vil følge af Oliens lavere Pris i Forhold til Kul, hvilket ogsaa vil medføre et betydelig formindsket Behov for fremmed Valuta, vil kunne opnaas at forøge den Hastighed, hvormed Togene kan fremføres. Det er i saa Henseende skønnet særdeles fordelagtigt for de fleste Privatbaner at anskaffe Skinnebuser, med hvilke Persontrafikken i alt Fald uden for Spidsbelastningstidene kan afvikles baade meget hurtigere og meget billigere, end det er Tilfældet, naar denne Trafik skal afvikles med Damptog. En Del af Privatbanernes nuværende Trækkraft maa i øvrigt ogsaa nu fornyes, allerede fordi den er udslidt, bl. a. paa Grund af den intense Trafik under Krigen.

Man har ligeledes forudsat en Række Nyanskaffelser og Moderniseringer af Personvogne, som, omend disse Foranstaltninger næppe vil give sig Udtryk i direkte driftsmæssige Besparelser, maa anses paakrævede, hvis Banerne skal have Mulighed for i det lange Løb at bevare sit rejsende Publikum. Den Modernisering, der gennem de senere Aar har fundet Sted af Statsbanernes Materiel, har utvivlsomt skærpet de rejsendes Krav til Privatbanerne, og disse Krav kan næppe sidde overhørigt, naar Privatbaner-